

Ons krantje

Nr. 154— september 2019, oktober 2019, november 2019

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

Beste allemaal,

AMIE caal

Deze avond voelde ik me aangesproken door het antwoord van een voorbijganger aan wie ik alleen maar vroeg me een nabijgelegen straatje aan te duiden waar ik naar zocht... Hij had me kunnen antwoorden "Ik ben niet van hier, ik kan u niet helpen", of "Nee, ik weet het niet, het spijt me!" of zoals ik onlangs iemand als antwoord gaf die duidelijk verloren gelopen was: "Beste heer, u bent ver uit de buurt, maar u hebt geluk. Ik woon in de straat vlakbij de straat waar u heen wilt. Rij achter me aan"...

terna hollen"?! Is het geen teken dat we alle gevoel voor organisatie verloren hebben, alle controle op de tijd die tussen onze vingers glipt als zand in een zandloper. Zoveel verloren tijd! Nog zo'n gangbare zegswijze (geen woordspeling!) die helaas ieder morgen en avond in de verkeersopstoppingen bewaarheid wordt. Of nog, wanneer onze verkozenen maandenlang

gevolgen: financiële markten storten in of herstellen zich, mensen worden in een fractie van een seconde zwart gemaakt of bewierookt.

Maar nee, het antwoord van de voorbijganger luidde eigenlijk: "Ik heb geen tijd!". Ongetwijfeld een klaarliggend antwoord om van me af

te komen. Misschien dacht hij dat ik hem wilde lastig vallen door hem een petitie ter ondertekening voor te leggen of hem iets te verkopen, tenzij het gaat om iemand die zo gehaast is (door de tijd) dat hij geen momentje voor zichzelf had en me dus niet kon geven wat hij niet meer had...

hacketakken vooraleer ze eindelijk rond de onderhandelingstafel plaatsnemen. "Veel geblaas en weinig wol".

Zegt men niet: "we hollen de tijd achterna"! Ik zou deze zegswijze best kunnen begrijpen uit de mond van topsporters die vanavond deelnemen aan de Memorial Ivo Van Damme te Brussel of van hem of haar die zijn of haar eigen record wil breken. Maar wat ons betreft? "De tijd ach-

Anderen proberen dan weer "tijd te besparen", want "tijd is geld". Meer en vlugger produceren: de heerschappij van het ultrasnelle digitale staat voor de deur. Volgens sommigen zou dit de oorzaak zijn van herstructurerings in tal van bedrijven. Ook in de media bestaat de gretigheid om snel al of niet gecontroleerde informatie in de openbaarheid te brengen. En de snelheid ervan neemt toe! Vroeger was het de tijd van de 'primeurs', nu de tijd van de 'tweet' (gekwetter!) met onmiddellijke

En als men nu gewoon eens probeerde "tijd te vinden en tijd te nemen"? Eerst en vooral tijd voor jezelf om vragen te stellen, te lezen, na te denken, te mediteren, te ontspannen zoals naar ik hoop je onder de vakantie hebt kunnen doen. Vervolgens de tijd vinden en nemen om aandacht te hebben voor een geliefde, de natuur te bewonderen, kennis op te doen..., een kind dat vraagt met hem of haar te spelen dat plezier te gunnen.

Vervolgens "verstrikt de tijd" (wanneer je dit leest hebben we reeds ¼ van het jaar 2019 achter ons gelaten). Voor de ouderen onder ons lijkt de tijd soms zo tergend traag voorbij te gaan. Sommigen leven in eenzaamheid, krijgen geen bezoek meer, ontmoeten nog weinig mensen, worden niet meer opgebeld... Ze hebben het moment bereikt waarop ze vragen hoe "de tijd do-den"? De dag komt waarop onze tijd hier op aarde verstreken is. Laten we de tijd die ons nog rest goed gebruiken.

Nog een mooie dag toegewenst! Neem de tijd om intens te leven.

Xavier Votron, Voorzitter

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Editoriaal:

Xavier Votron

Raad van Bestuur:

Xavier Votron, Stefaan De Bondt, Christian Vandeplas, Mark Bolsens, Françoise Cauwe, Joke Jaspers, Diane Nadalini

Ere-voorzitster

Thérèse-Marie de Fays-Flipot

Met dank aan:

Rob Tas, Thérèse-Marie de Fays-Flipot, Elisabeth Carton de Tournai, Marleen Lanckman en onze buitenlandse correspondenten van onze partners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukingsgroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

SANITAIRE STOP

Een gezonde en veilige omgeving!

Rob Tas

DE TOILETTEN IN EMURUA OLERAI (Kenia) ZIJN AAN VERNIEUWING TOE

Onlangs merkte ik dat in een reisverslag van een drie-weekse niet georganiseerde rondreis in Uganda, het woord

'toilet' maar liefst 35 keer voorkomt. Ik weet niet hoeveel keer het woord gemiddeld voorkomt in reisverslagen, maar dit reisverslag geeft in ieder geval aan hoe belangrijk een toilet is in het dagelijks leven van een mens is, zeker wanneer een aan comfort gewende mens, in een Toyota Landcruiser, daktent, kampeeruitrusting, de Bradt Guide, Motion X op de telefoon, met daarop alle wegen en paden, wegenkaart, verrekijker, zonnecrème, shirt lange mouw, lange broek, handgel, zaklamp, , plaatselijke simkaart in de telefoon en een lijst vol tips van vrienden, zich op weg begeeft naar kleine dorpjes en gehuchten op het platteland. Hier geen asfalt, maar gravel. Langs de hoofdweg een paar winkeltjes, gevestigd in houten of stenen kleine pandjes. een klein hutje, meestal leem, waar de mensen in slapen, en ergens in het dorp een houten hutje over een gat in de grond.... het toilet. Na drie weken rondreis gezeten op een modern comfortabel toilet (hangtoilet, stand toilet, met of zonder douchefunctie..., het doet er niet toe), blijft de herinnering aan dat hutje over een gat in de grond misschien een nare herinnering, in ieder geval een herinnering.

Onlangs kreeg ik de vraag van onze plaatselijke verantwoordelijke in Emurua Olerai (Kenia) om financiële hulp bij de bouw van nieuwe toiletten. De foto van de bestaande toiletten liegt er niet om. Er is werk aan de winkel! Hij stuurde me een plan (een architectenbureau ter plaatste is er niet!) en een lijst van aan te schaffen materialen, kostprijs ± 5000 €.

Stenen muren zullen beter dan metalen golfplaten de tand des tijds kunnen weerstaan en de voorziene 6 toiletten (3 voor de jongens, 2 voor de meisjes en 1 voor de leerkrachten, elk met een eigen ingang) zullen in aantal volstaan aan de huidige behoefte.

Vaak is het gebrek aan toiletten ook een van de redenen waarom meisjes weg blijven van school. 'Meisjes stoppen sneller met school als er geen veilig en schoon toilet is', zei VN-ondersecretaris-generaal Jan Eliasson in 2014. (Bron: MO- Mondiaal Nieuws)

Volgens cijfers van het Keniaanse Ministerie van Onderwijs missen meisjes in het **basisonderwijs** en het lager middelbaar gemiddeld 18 weken school door afwezigheid bij de menstruatie. Studies schatten dat 61 procent van de meisjes jaarlijks schooldagen mist omdat er in de schoolgebouwen geen goede toiletten zijn of de hy-

giëne het laat afweten. Voor een op de tien meisjes resulteert de afwezigheid zelfs in een definitieve school-stop.

(<https://weekend.knack.be/lifestyle/maatschappij/duur-maandverband-houdt-keniaanse-meisjes-van-de-schoolbanken>).

Op dit ogenblik telt de lagere school in Emurua Olerai 70 leerlingen (40 jongens en 30 meisjes en 4 leerkrachten). Het zou jammer zijn mochten enkele van de meisjes omwille van het gebrek aan degelijke en pro-pere toiletten, hun school carrière op zeer jonge leeftijd moeten stoppen.

Het is geen lokaal probleem. Elk jaar is het op 19 november officieel Wereld Toilet Dag. Op deze dag (gesteund door de VN) wordt extra aandacht gevraagd dat 2,4 miljard mensen niet beschikken over normale sanitaire voorzieningen. Jaarlijks sterven 800.000 jonge kinderen aan diarree, per dag 2.200 kinderen, zo'n 70 volle schoolklassen per dag!

(<http://www.wereldtoilettag.nl/>)

De lokale bevolking en overheid in Emurua Oleira, waar met hulp van AMIE een lagere school werd gebouwd, doet er alles aan om financiële steun te bieden. Op eigen kracht werd er een klaslokaal bijgebouwd, zonnepanelen gelegd en worden 4 leerkrachten betaald. Nu echter vraagt onze lokale verantwoordelijke opnieuw financiële steun van AMIE. Kunnen we die weigeren als we weten dat de lokale bevolking en overheid zich werkelijk engageert om kinderen de kans te geven school te lopen en degelijke toiletten zonder meer noodzakelijk zijn?

Dringend op zoek naar nog 3000 € !

Wie financieel wil steunen kan dat door te storten op rekening

BE24 9793 2610 7638

BIC: ARSPBE22

Onder vermelding: Toiletten Kenia

Hartelijk dank!

Pol Feyen zet zijn droom verder.

“Ik ben vandaag een dolgelukkig man. Heb net te horen gekregen dat ik midden september terug naar Kinshasa kan vertrekken, en daar terug mijn projecten kan verderzetten”. Dat waren de eerste woorden die we te horen kregen toen we Pol Feyen aan de telefoon kregen. Nog snel een afspraakje geregeld, en ‘s avonds zaten we al in de auto richting Hechtel.

Pol had net een fietstocht van zo’n 40 kilometer in de benen, die hij tesamen met OKRA en zijn zus en schoonbroer had afgelegd. En dan vertelt Pol over zijn verschillende huizen en projecten: Maison Pappy, cité des Jeunes, zijn projecten met de Acacia-bomen, ...

En ook over het leven als Salesiaan, vroeger en nu kan Pol heerlijk vertellen. Een anecdotte daarbij: ‘wij waren de eerste Salesianen die zelf onze schoenen moesten poetsen’.

Pol vertelde ook over zijn huidige verblijfplaats, waar er ook opvang is voor 32 oude papillons die ook naar ‘t school moeten (zie hiernaast).

En dan lanceert Pol ook zijn nieuwe droom. Op een stuk land, dat intussen is aangekocht zouden dringend een 300-tal accacia-bomen dienen geplant te worden. En ook een klein huisje, waar ons materiaal kan gestald worden, en waar enkele mensen kunnen wonen.

“Misschien een druppel op een hete plaat, maar alle beetjes helpen. We krijgen hier in België temperaturen van 41° ... Iedereen moet toch beseffen dat we iets moeten doen tegen de opwarming van onze planeet.”

Wijze woorden van Pol. Dank voor ontvangst. Mark Bolsens

Een nieuw schooljaar in Kinshasa

In Masina (Kinshasa) heeft pater Pol Feyen reeds jaar en dag een dertigtal kinderen onder zijn hoede: kinderen zonder ouders of kinderen van ouders die zo arm zijn dat ze hun kinderen onmogelijk voldoende voeding en kleding kunnen geven, te zwijgen over het schoolgeld. In Congo is er geen sociale zekerheid en worden sommige kinderen aan hun lot overgelaten waardoor de straat hun thuis wordt. Om deze kinderen toch nog een toekomst te geven worden ze door Pol en zijn ploeg opgevangen. Ze krijgen huisvesting en voeding en de schoolkosten worden voor hen betaald. In de mate van het mogelijke krijgen de kinderen een vakantiejob waarmee ze een deel van de kosten kunnen terugbetalen.

Met deze kinderen zet Pol het werk voort van Maison Papy in Lukunga. Papy (van papillon) was de eerste jongen die opgevangen werd in 1996. Zijn gezondheid was echter zo slecht dat hij enkele dagen later gestorven is na een ziekenhuisopname. Om hem hulde te brengen werd het opvanghuis naar hem genoemd.

De kinderen volgen lessen in het beroepsonderwijs waarna zij vrij gemakkelijk een job vinden. Anderen kiezen voor het algemeen vormend onderwijs met eventueel een vervolgstudie in hogeschool of universiteit.

Het onderwijs moet in principe gratis zijn in Congo. Willen de scholen echter kwalitatief onderwijs geven, dan kunnen ze niet anders dan schoolgeld vragen aan de kinderen. Dit schoolgeld bedraagt gemiddeld 300\$ voor de lagere en middelbare school. Een academische inschrijving kost gemiddeld 450\$ per jaar. Dit maakt dat we dit schooljaar 5300 € nodig hebben om al onze pupillen goed onderwijs te laten volgen en hen alzo een betere toekomst te verzekeren.

Mogen wij u vragen om een steentje bij te dragen aan deze schoolkosten? Voor de kinderen van Pol betekent het een ongelooflijk verschil dat ze niet meer op straat moeten leven en een diploma kunnen halen. Hiermee maken ze veel kans op de arbeidsmarkt en kunnen zij hun familie ondersteunen en op hun beurt een nieuwe familie stichten. U kan hen steunen door een bedrag te storten op rekening BE22 0001 5458 3947 met mededeling ‘comité 00 projecten Pol Feyen’. Giften vanaf 40 € zijn fiscaal aftrekbaar. Hiervoor krijgt u een attest.

In hun naam willen we u alvast danken.

Pol Feyen—Jean Hendrikx

HAITI—HAITI—HAITI—HAITI—HAITI—HAITI

Op zoek naar een nieuwe meter of peter

Door omstandigheden zijn er in comité 05 enkele peters en meters weggefallen. Daardoor hebben drie jongens geen peterschap meer. Ze willen uiteraard nog hun laatste jaren middelbaar onderwijs afwerken.

Het gaat om Jean-Charles Jean (21 jaar), Jean Givensly (18 jaar) en Apolon Ravenscar (18 jaar).

De drie jongens leven in een één-ouder gezin. De moeder bewerkt een stukje grond, maar dat is onvoldoende om van de opbrengst behoorlijk te kunnen leven, en dan ook nog eens schoolgeld te betalen.

Wij zoeken dus voor 1 jaar nog enkele weldoeners die dit peterschap willen opnemen, en zo deze jongens een kans willen geven.

Wie graag 1 of meerdere van deze jongens wil steunen kan contact opnemen met Marleen Lanckman, verantwoordelijke van comité 05 voor peterschappen in Haïti. (contactgegevens zie laatste bladzijde van Ons Krantje).

Een peterschap kost 25€ per maand

Uit naam van Jean-Charles, Jean en Apolon: DANKJEWEL!

Onze beursstudenten in Peru zetten zich in voor zelfrespect en l

Zwerfvuil, vervuilde rivieren, eilanden van plastic ... ook in El Carmen, Peru, weten onze vrienden van het Centro Cultural Afroperuano, het CCA, er alles van en willen ze er iets aan doen. Na brainstorming, infosessies en een heuse optocht bouwen ze nu een recyclageproject uit. Maar laat het ons eerst even hebben over onze studenten. Dit jaar vergroot Mayra ons groepje. Ze ontmoette mij begin dit jaar in El Carmen maar toen was de schaamte om mij haar problemen voor te leggen nog te groot. Later nam ze haar moed bij elkaar en contacteerde mij via internet. Na overleg tussen haar, Ana, onze plaatselijke verantwoordelijke en mijzelf moest ze haar studies niet onderbreken omwille van geldgebrek, dankzij de beurs die wij haar konden bezorgen. Mayra is niet die eerste studente die contact zoekt als ze geen uitweg meer ziet. In Peru studeren is vaak zeer duur. Universiteiten zijn vaak privé-ondernemingen die door het geven van onderwijs geld, grof geld willen verdienen. Er is dan ook heel wat kaf tussen het koren maar gelukkig is sinds enkele jaren Sunedu, een overheidsinstelling, actief die tot taak heeft alle "universiteiten" door te lichten. Gevolg is dat er heel wat van die instellingen bevel krijgen binnen de twee jaar te sluiten omdat zij niet voldoen aan de minimale kwaliteitseisen die de overheid oplegt.

Universitaire studies kosten al vlug de helft of zelfs meer van het minimumloon, nu 930 sol, dat vele arbeiders zelfs niet ontvangen. Een via AMIE verstrekte beurs bedraagt nu 50 Euro of 185 sol en is een zeer welgekomen bijdrage om maandelijks

de "mensualidad", ongeveer 500 sol te betalen die nodig zijn om les te mogen volgen. Daar komen dan nog vervoerskosten e.a. bij. Onze studenten trachten dan ook iets bij te verdienen maar werk is moeilijk te vinden en wordt slecht betaald. Gelukkig hebben sommigen familie die bijspringt maar meer dan eens dwingen geldproblemen om de studies stop te zetten. Probleem is vaak dat nogal eens met een al optimistische visie studies aanvatten maar als bijv. vader/moeder het werk verliest of als er iemand ziek wordt, raken velen al vlug in de problemen want werkloosheidsvergoedingen bestaan niet en een ziekenfonds zoals wij die kennen evenmin. Zo is er Ronaldo, de enige van een groot gezin die wilde studeren maar wiens vader nog meer dan 10 jaar gevangenisstraf moet uitzitten. Misschien kan hij volgend jaar een beurs krijgen?

Onze studenten vormen een mooie groep en ontmoeten elkaar elke 3de zondagavond ten huize van Ana, psychologe en onze plaatselijke verantwoordelijke. De meeste studenten komen uit onvolledige gezinnen, 2 zijn wees en 2 hebben kinderen. De meesten hebben Afrikaanse roots, zijn afstammelingen van voormalige negerslaven. Het doet echt deugd te zien hoe deze jongeren

evolueren en de geboden kansen grijpen om zelf aan een betere toekomst te werken.

wiskundeles en zelfrespect

Onze studenten aanvaardden de uitnodiging van de voorzitter van het CCA, het Centro Cultural Afroperuano, om vormende activiteiten te organiseren voor leerlingen van het plaatselijk college die extra wiskundelessen krijgen en zo beter voorbereid aan hogere studies kunnen beginnen. Een rede temeer waarom de uitspraak dat "die van El Carmen alleen maar kunnen voetballen" die nota bene van een leerkracht komt, stilaan zal verdwijnen. Een activiteit die ik kon bijwonen was erop gericht het lage zelfrespect van die jongeren te verhogen; hen er van te overtuigen dat ook zij talenten hebben, waardevolle mensen zijn die recht hebben zich voor te bereiden op hun toekomst. Het deed me veel plezier te zien hoe goed onze studenten de activiteit samen hadden voorbereid en hoe enthousiast ze samen werkten om de boodschap over te brengen.

samen op straat voor het leefmilieu

Tot voor kort kon je zien hoe het gemeentepersoneel het samengeborstelde vuil gewoon in de beek, een open riool, gooide. Maar mede dank zij de inspanningen van het Centro Cultural Afroperuano waarmee comité 07 nauw mee samenwerkt, keert het tij in El Carmen langzaam. De "Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen" die de Verenigde Naties voor 2030 vooropstellen, gelden zowel in het zuiden als hier bij ons. Niet alleen het noorden maar ook in het zuiden, moet er gewerkt worden aan o.a. een beter leefmilieu en we moeten dat samen doen!

In het CCA, waarvan ik al jaren socius ben, worden jongeren en volwassenen bewust gemaakt van de gevaren die ons milieu bedreigen, zeker als het om vervuiling gaat. Na gesprekken en knutselactiviteiten organiseerden zij een "passacalle", een optocht, door het dorp. Met de jongeren van onze muziekschool op kop en vergezeld door de bibliothecaressen van onze 18 kleine bibliotheekjes trokken zij door en El Carmen en deelden zelfgemaakte attenties uit aan het geïnteresseerde publiek.

Zij zetten al een volgende stap en zamelen nu plastic flessen in die daarna worden gerecycleerd. De volgende fase is het bewustmaken van de overheid om mee te werken want tot nu toe wordt alle vuil of in de woestijn of in de in de droogstaande rivierbeddingen gedumpt die, als het regenwater uit de Andes komt, alle vuil recht de oceaan in voeren; zo ontstaan eilanden van plastic.

Misschien denkt u wel: "is die aandacht voor het milieu wel een taak van AMIE?" In mijn visie beslissen de plaatselijke mensen welke initiatieven zij willen nemen maar wij willen toch jongeren kansen geven om uit te groeien tot goed opgeleide, geëngageerde, ruimdenkende en sociaal voelende mensen die zich willen inzetten voor hun gemeenschap en voor een betere wereld voor ons allen?

Voor alle verdere inlichtingen over onze beursstudenten in El Carmen kan u steeds contact nemen. U kunt een volledige beurs of een gedeelde beurs voor uw rekening nemen en uiteraard is een eenmalige gift ook welkom. Als u een feest organiseert, kan u overwegen uw bezoekers uit te nodigen een gift over te maken, zowel voor de studenten als voor de werking van het CCA. Daar kunnen jongeren terecht om zich op een gezonde manier te ontspannen, te lezen, te sporten en diets meer. Van uit de centrale bibliotheek van het CCA worden 18 kleine bibliotheekjes aangestuurd. Het CCA is ook de zetel van onze muziekschool en organiseert activiteiten voor jongeren en volwassenen. U vindt meer informatie op de website van AMIE vzw en op de Facebookpagina "Solidair met El Carmen" en bij Frans Parren, frans.parren@gmail.com, comité 07, IBAN: BE45 0003 2569 6189 BIC: BPOTP1. Graag tot een volgend contact!

Maart 2019: ons 6e bezoek aan de Father Ray Foundation in Pattaya, ditmaal samen met onze nichtjes Sarah en Katrin.

Graag delen we enkele sfeerbeelden ...

Peterschappen in Madagascar

Michelle Charlot

Het is nu een week geleden dat we terugkwamen van onze reis naar Madagaskar! Wel moe, maar dolgelukkig! Voor Martine en Peter was het de eerste ervaring; Miora was gelukkig om nog eens meer dan een maand terug te keren; voor mij is het steeds een plezier om de vooruitgang te ontdekken en groot en klein te zien en ... goed nieuws, tijdens deze reis werd een inlandse antenne van Madaquatre geboren: Rivo en Hasina sloten zich bij ons aan.

Ze wonen in Antananarivo en ze zijn al een grote hulp voor contacten en bij het boodschappen doen. We verwelkomen ze en hopen op een mooie, lange en vruchtbare samenwerking.

We hebben in 4 weken iets minder dan 5.000 km afgelegd en dit via wegen en paden die deze naam nauwelijks verdienen. Na aankomst in Tana gingen we naar het noorden om naar Ambanja te gaan en Clara te ontmoeten,

Op onze terugreis naar Tana, ontmoetten we andere gesponsorde jongeren—Christiano, Christian en Theresa— voordat we verder reisden naar Imito en daarna Dominique, Simonette, Chantal, Rodlis, Stephan, Jean en nog later ontmoetten we Yvan, Nadia en Patrice. Al deze kinderen en jongeren kunnen hun opleiding voortzetten dankzij sommigen van jullie die ze individueel sponsoren: 4 zijn op de universiteit, 6 op de hoge of de middelbare school en 2 nog op de basisschool.

We hadden toen gepland om ten volle te profiteren van 2 dagen vakantie door het treintje van Fianarantsoa naar Manakara te nemen ... gereserveerde plaatsen maar ... teleurgesteld werden we toen we aankwamen op het station van Fianarantsoa! Het treintje was al naar beneden! Na een moment van teleurstelling hebben we nog steeds genoten van deze tijd: bezoekje aan het nationale park van RanoMafana (warm water) en kanotocht op het Pangalane-kanaal in Manakara ... een prachtige vakantie in een prachtig land!

Na deze korte pauze -die ons allen goed heeft gedaan en ons de mogelijkheid heeft gegeven om de wonderen van Moeder Natuur en de vindingrijkheid van de Madagaskar te ontdekken- gingen we uiteindelijk naar Morondava en de scholen!

Martine, Peter, Hasina en Rivo zijn erg onder de indruk van de scholen! Persoonlijk ben ik nog steeds ontroerd door al het werk dat we in 8 jaar hebben zien gebeuren!

Enkele fragmenten van wat Martine en Peter hebben geschreven:

"Tijdens onze vele reizen naar afgelegen gebieden in Noord- en Midden-Madagaskar zagen we veel scholen in slechte staat. Wat was onze verrassing toen we de Tandila-school ontdekten: kleine, schone en stijlvolle cementgebouwen rondom een goed onderhouden binnenplaats. Door de open deuren van de klaslokalen zagen we de leraren voor een foto met de aandachtige leerlingen. Allen gelukkig. We waren onder de indruk van de discipline die heerste in de klaslokalen en de levensvreugde van de studenten die we tijdens de pauze ontmoetten. De refter is een uitstekend initiatief. We kunnen de moeders bewonderen die de maaltijden bereiden, en het eten—waarvan we ook mochten proeven—smaakte heel lekker.

De Madagascaanse zusters die verantwoordelijk zijn voor het onderwijs zijn opmerkelijk vaardig en toegewijd, allemaal met een opgewektheid die deugd doet aan het hart.

De indruk van Andrénalafotsy was heel anders: het dorp is erg arm en de school is veel minder goed onderhouden. Wat niks afdeed van onze ontvangst: de moeders die verantwoordelijk waren voor de kantine deden hun uiterste best, en de welkom-groeten van de kinderen waren warm.

De dag na onze aankomst viel samen met het Tandila School Festival en werden we getrakteerd op liedjes en dansen waaraan we deelnamen.

Een ander hoogtepunt waren de ontmoetingen met de ouders van Andrénalafotsy en Tandila.

Ze kwamen met velen. De ouders bedankten ons hartelijk voor de scholen die het leven in het dorp hebben veranderden, maar vroegen allereerst onze hulp voor hun grote probleem: de schaarste aan water! "

Enkele fragmenten uit wat Hasina en Rivo schreven:

"Toen we voor het eerst uit de auto stapten in Tandila, waren we erg onder de indruk toen we moderne klaslokalen zagen! De leraren waren aan het werk met heel veel studenten in elke klas.

De glimlach van de studenten - die ons aangenaam verwelkomden en blij waren ons te zien—viel ook direct op. De netheid en orde van de kantine! Gedisciplineerde studenten wachten op hun beurt en de elegantie van de jongens die de meisjes laten passeren en helpen bij het herschikken van de klassen en refter . We kunnen alleen maar denken dat dit het resultaat is van hard werken en we zijn Ma-daquate en de zusters erg dankbaar.

Wat betreft de school van Andrénalafotsy, bijna dezelfde indruk behalve dat de armoede van het dorp duidelijk is. Het zien van studenten in de klas en het zien van moeders die koken voor de kantine geeft ons echter hoop.

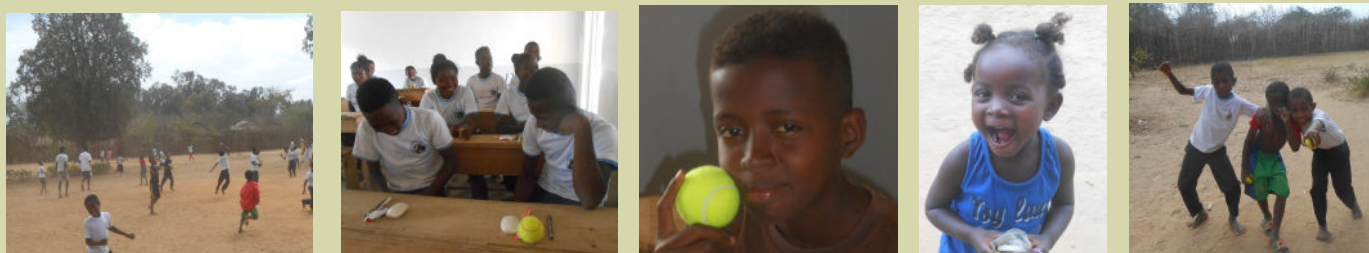
Ontmoetingen met ouders hebben ons getroffen. Het doet pijn hen te horen klagen over hun dagelijks leven. Toch doen de ouders die we hebben ontmoet hun best om hun kinderen ondanks hun armoede naar school te sturen. Het is prachtig. "

We hadden ook geluk dat we juist daar waren op het moment dat het feest was in de school van Tandila. We hadden echt een prachtige tijd op de 2 basisscholen en aan de universiteit.

Het uitdelen van enkele geschenken staat steeds garant voor gelukkige studenten. Heel veel lachende gezichten Steeds goed geluimd.

We hadden ook het geluk dat we de leerkrachten konden ontmoeten, en heel veel ouders !

We moedigden ze allemaal aan: studenten om altijd beter en beter te studeren en zo een mooie toekomst te verzekeren en bij te dragen aan de rijkdom van hun prachtige land; leerkrachten om hun kennis te perfectioneren en altijd te proberen deze zo goed mogelijk over te dragen; ouders om zich in te spannen, altijd opnieuw te beginnen, om hun kinderen naar school te sturen en te stimuleren.

Bedankt voor het ondersteunen van projecten 108 en / of 520 ... we missen sponsors!

CBC A.M.I.E: IBAN: BE22 0001 5458 3947 (BIC: BPOTBEB1) - project 520 (scholen) of project 108 (individuele sponsoring.)

Belastingcertificaat voor elke gift van minimaal 40 € per jaar.

(Personen met Belgische nationaliteit kunnen 45% van hun donaties terugkrijgen, personen met Franse nationaliteit krijgen 66% terug in de vorm van een belastingvermindering. Volgens de bepalingen van artikel 145/33 van de CIR 1992.

AMIE stuurt u dit attest in maart van het jaar volgend op uw giften.

Comité 00

Projecten Madagascar : Françoise Cauwe
 rue du Beau-site 7 – B-5340 Gesves
fcawue@scarlet.be – tel 083/67 82 33
 Projecten Pol Feyen: Jean Hendriks
 Van Boendaelestraat 13—B-2000 Antwerpen
jean.hendriks@telenet.be —tel. 0486/692.014
 Rekening: BE22 0001 5458 3947 - BIC : BPOTBEB1

Comité 05

Peterschappen Latijns Amerika
 (nederlands)
 Contacteer: Marleen Lanckman
 Domeinstraat 69A –B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com-Tel 016/355077
 Rekening: BE46 0000 2467 0736 - BIC : BPOTBEB1

Comité 10

Projet Canaan (Haiti)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93—B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE74 0004 2523 9007 BIC : BPOTBEB1

Comité 01

Peterschappen Filipijnen (franstalig)
 Project Free Clinic Filipijnen
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 8955 8379 - BIC : BPOTBEB1

Comité 06

Beroespeterschappen Filipijnen (nederlandstalig)
 Projecten Brazilië en Navotas-Filipijnen
 Contact: Mark Bolsens
 August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
 Rekening: BE80 0000 8577 5177 - BIC : BPOTBEB1

Comité 21

Groespeterschappen
 Contact: Griet Cuypers – Van den Bergh
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE50 0003 2544 6518 - BIC : BPOTBEB1

Comité 02

Beroespeterschappen Filipijnen en Peru
 (franstalig)
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Rekening: BE58 0000 6496 6859 - BIC : BPOTBEB1

Comité 07

Beroespeterschappen Peru (nederlandstalig)
 Projets Amerique Latine (excl. Brésil)
 Contact: Frans Parren
 Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@scarlet.be – Tel 0495/23 83 62
 Rekening: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 22

Project Happy Home Kenia
 Contact: Christian Vandeplass
 Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplass.com – Tel. 0497/52 75 42
 Rekening: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 03

Beroespeterschappen Latijns-Amerika
 (franstalig)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93—B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Rekening: BE43 0001 0342 1501 - BIC : BPOTBEB1

Comité 08

Peterschappen Azië
 (nederlandstalig)
 Contact: Jos Cuypers
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Rekening: BE67 0001 7326 0487 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Project Aide Urgente Kenya
 Contact: Rob Tas, Diestseweg 95 - B-2440 Geel,
roberttas@hotmail.com - Tel. 014/72 00 28
 Rekening: BE24 9793 2610 7638 - BIC ARSPBE22

 Project: Akwaaba Asuadei (Ghana)
 Contact: Joke Jaspers, Oevelseweg 14 - B-2250 Olen
akwaaba.asuadei@gmail.com - Tel. 0472/366 578
 Rekening: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22

Comité 04

boekhouding en algemene administratie
 adreswijzigingen
 Contact: Stefaan De Bondt
 Stampkotstraat 10 – B-8551 Heestert
stefaandebondt@telenet.be - Tel. 056/71 72 81
 Rekening: BE56 0003 2569 6088 - BIC : BPOTBEB1

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
 (Thailand)
 Contact: Jan en Mieke Daems
 Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be –Tel. 0478/720099
 Rekening: BE97 0003 2603 1649 - BIC : BPOTBEB1

Voorzitter

Xavier Votron
 Rue Pont Spilet 13
 1470 Bousval
xaviervotron@hotmail.com
 tel. 0475/466.985
 erevoorzitster: Thérès-Marie de Fays-Flipot

Sociale zetel: Diestseweg 95—B-2440 Geel

Naaststaand overschrijvingsformulier is geschikt voor eender welke gift.

Als U een voorkeur hebt wat de bestemming betreft vermeldt U dat best als mededeling.

Dankjewel!

	Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)	OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNG 003919702 01
<small>Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si compléte à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</small>		
Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft		Bedrag / Montant / Betrag EUR CENT
Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)		
Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers		
Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)		
BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten		
Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten		
Mededeling Communication Mitteilung		